तत्रदीक्षितमृषिं ररक्षतुर्विघ्नतो नृपसुताशितैः सर्गः ११
शरैः। लोकमन्धतमसात्क्रमोदितौ रश्मिभिःशशि
दिवाकरा विव ॥ २६ ॥ वीक्ष्य वेदिमथरक्त विन्दु
भिर्बन्धुजीवपृथुभिः प्रदूषितां। संभ्रमोभवदपोढ
कर्म्मणामृत्विजांच्युतविकङ्कतस्रुचां ॥ २७ ॥

तत्रेति। तपोवने नृपसुतौ रामलक्ष्मणौ विघ्नतो
विघ्नात् दीक्षितं यज्ञदीक्षायुतं मुनिं शितैस्तीक्ष्णैः शरैर्बाणैर
रक्षतुः रक्षितवन्तौ कौ कस्मात् कैः कमिव शशिदिवाकरौ
चन्द्रसूर्य्यौ अन्धतमसात् गाढान्धकारात् रश्मिभिः किरणैर्लो
कमिव किं० शशिदिं क्रमेणोदितावुदयं प्राप्तौ ॥ २६ ॥ वीक्ष्येति।
अथ ऋत्विजां यज्ञसहायानां संभ्रमोभवत् किं० कृत्वा रक्तस्य
रुधिरस्य विन्दुभिः प्रदूषितां वेदिं यज्ञभूमिं वीक्ष्य दृष्ट्वा किं०
रक्त बन्धुजीवानि बन्धूकवृक्षपुष्पाणि तरेव पृथुभिः स्थूलैः
किं० ऋत्विजां अपोढानि त्यक्तानि कर्म्माणि यैस्तेषां पु० किं
च्युताः पतिता विकङ्कतस्य वृक्षविशेषस्य स्रुचःपात्रविशेषा
येषां तेषां ॥ २७ ॥